

تاخیر تشخیص قطعی در بیماران مبتلا به سل ریوی

*فریبا رضایی طلب^۱ MD، هادی اکبری^۲ MD، غلامحسین رضایی طلب^۳ MD

^۱ استادیار و فوق تخصص ریه، ^۲ متخصص داخلی، ^۳ دانشجوی پزشکی

تاریخ دریافت: ۸۶/۵/۴ - تاریخ پذیرش: ۸۷/۱/۲۱

خلاصه

مقدمه: سل ریوی در منطقه ما شیوع بالایی دارد. علی رغم پیشرفت های پزشکی در سالهای اخیر، هنوز بسیاری از بیماران از سل ریوی طول کشیده رنج می برند. تاخیر در تشخیص باعث افزایش از کارافتادگی، ناتوانی و مرگ و میر می شود. از این رو هدف این مطالعه بررسی و ارزیابی تأخیر در تشخیص قطعی بیماران سل ریوی بوده است.

روش کار: این مطالعه توصیفی بر ۸۶ بیمار مبتلا به سل ریوی که با تاخیر تشخیصی رو به رو بودند و از سال ۱۳۸۳ لغایت ۱۳۸۵ به بیمارستان امام رضا (ع) مشهد مراجعه کرده اند، صورت گرفته است. بیمارانی که مبتلا به سل ریوی بودند و معیار ورود به مطالعه یعنی تشخیص قطعی سل را توسط کشت مثبت داشته اند، مورد مطالعه قرار گرفته اند. اطلاعات از طریق مصاحبه حضوری، در پرسشنامه ها ثبت شده و میانگین میانه و واریانس تأخیر تشخیص بیماری، بررسی شد و داده ها با استفاده از آمار توصیفی و آزمون تی مورد تجزیه تحلیل قرار گرفت.

نتایج: از تعداد ۸۶ بیمار مورد بررسی ۵۴ نفر مرد و ۳۲ نفر زن بودند. سن بیماران از ۱۷ سال تا ۸۳ سال بوده است. میانگین تاخیر بیمار $10/91 \pm 14/69$ و میانگین تاخیر کلی $44/70 \pm 99$ در تشخیص بوده است.

نتیجه گیری: در منطقه ما با توجه به شیوع بالا سل، تاخیر در تشخیص قطعی بیماری حائز اهمیت است. گرچه نقش پزشکان و گروه پزشکی در تشخیص موفق در صدر بالایی مورد تاکید است ولی اطلاع رسانی و آموزش به ویژه در افراد در معرض خطر توصیه شده و آموزش های فراگیر و طی دوره های میکوباکتریولوژیک برای پزشکان عمومی و متخصصین در دوران تحصیل و فراغت از آن پیشنهاد می گردد.

کلمات کلیدی: سل ریوی، تاخیر، تشخیص قطعی